

Budapest Festival Orchestra

Iván Fischer

04

DIMARTS, 14 D'OCTUBRE DE 2014. 20.30 h

—
Sala de Concerts

Budapest Festival Orchestra

Miah Persson, soprano

Tassis Christoyannis, baríton

Iván Fischer, director

I

Richard Strauss (1864-1949)

Vier letzte Lieder

17'

Frühling

September

Beim Schlafengehen

Im Abendrot

Gustav Mahler (1860-1911)

Lieder eines fahrenden Gesellen

10'

Wenn mein Schatz Hochzeit macht

Ging heut morgen übers Feld

Ich hab' ein flühend Messer

Die zwei blauen Augen von meinem Schatz

II

Gustav Mahler

Simfonia núm. 4, en Sol major

58'

Bedächtig, nicht eilen (Seriós, sense córrer)

In gemächlicher Bewegung (En moviment assossegat. Sense pressa)

Ruhevoll (Tranquil)

Sehr behaglich (Molt senzill)

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

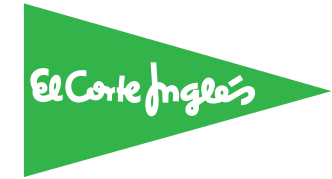
Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Nestlé España, S.A. — Quadis — Reial Automòbil Club de Catalunya — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Selmar, S.A.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Fundación
REPSOL

Comentari del programa

Gustav Mahler escriu el seu cicle de cançons del *Camarada errant* quan té només 22 anys. La lletra de les cançons és també seva (excepte la primera, que modifica un dels poemes populars del cicle del *Corn màgic de l'infant*). En aquests textos, Mahler presenta la majoria dels grans temes que seran referents a la seva obra: la solitud, sentir-se estranger a tot arreu; la mort sempre propera, com a element tràgic però alhora com a descans definitiu; la terra i la natura, com a espai de consol, que més tard l'aproparà al panteisme; l'amor trencat, com a metàfora de la nostàlgia del paradís perdut, i la nit, obscura i misteriosa.

Tots aquests temes són expressats en les cançons del *Camarada errant* amb el foc de la joventut i també amb els precipitats canvis d'estats d'ànim i d'ambigüitat harmònics que caracteritzen la música del compositor bohemí.

Si en alguna obra Mahler "se civilitza" i s'expressa d'una manera mesurada; si, sense deixar de ser ell, intenta fer música no totalment dominada per les passions i pulsions extremes; si aquesta obra existeix, cosa que resulta dubtosa, és la seva *Quarta Simfonia*. És curiosa la gènesi i les motivacions que el porten a escriure aquesta peça. Mahler, el 1892, escriu el lied (cançó) *La vida celestial*, que expressa la visió del cel a través d'uns ulls infantils. La lletra pertany també al cicle del *Corn màgic dels infants*. Després d'escriure la música, decideix que vol que una de les seves simfonies acabi amb aquesta cançó. Descarta que sigui el final de la seva *Tercera Simfonia* (1896) i decideix escriure una nova obra simfònica que sigui un itinerari, un camí que vagi a parar a aquest lied. Lied que, d'altra banda, és molt bonic, però d'una notable ingenuïtat i d'una relativa senzillesa sonora.

Amb aquest fi acaba escrivint tres moviments simfònics. Redueix els enormes efectius orquestrals de les anteriors (i posteriors) simfonies i s'allunya de la desmesura general que el caracteritza.

El primer temps és d'una bellesa elegant i equilibrada, que pot semblar un homenatge a Haydn. El segon temps és suament irònic. En un original recurs, Mahler altera l'afinació del primer violí (un to més alt que l'orquestra), que balla una dansa una mica diabòlica. (És per això que veuran com el primer violí canvia d'instrument en aquest moviment.)

El tercer temps és, en la meua opinió, el més bell dels temps lents mahlerians. Exposa una màxima intensitat amb el punt just de dramatisme i ambigüitat. Mentre la melodia sembla que queda suspesa en la corda aguda i els vents, les cordes greus contrasten amb un lent i irregular avançar. Quan sembla que el moviment acaba, sorprèn esclatant

en un èxtasi optimista per tornar ràpidament al silenci més adient perquè aparegui el lied *La vida celestial* amb què volia acabar la simfonia.

Del tercer temps, “Adagio”, Richard Strauss va dir, després d’escoltar-lo, que se sentia incapaç d’escriure un moviment lent com aquest i, cal assenyalar-ho, en aquells moments Strauss tenia molt més èxit que no pas Mahler com a compositor.

En la seva estrena el 1901 a Munic, la *Quarta Simfonia* va rebre una freda recepció, amb aplaudiments de cortesia. Aquest fet va sorprendre molt l’autor, acostumat com estava al rebuig frontal o a l’entusiasme fervorós, però mai indiferència. Es va arribar a plantejar si calia revisar l’obra. Per sort, no ho va fer. Ara bé, si un escolta el final explosiu i la màxima potència de la *Primera, Segona o Tercera Simfonia*, no ha d’estranyar la sorpresa del públic en veure acabar una simfonia de Mahler amb una innocent cançó. No ho va fer mai més.

La *Quarta* ens ofereix una dimensió molt diferent del geni mahlerià per la seva elegància, amabilitat i mesura. Es podria dir que és la més vienesa de les seves simfonies. Era també la preferida de Richard Strauss.

Quan Richard Strauss escriu els seus darrers quatre *lieder*, ja fa 37 anys que Mahler és mort i 66 que Mahler va escriure les cançons que hem comentat abans. El món ha canviat molt: les revolucions de Freud i Einstein, l’avenç tecnològic, els canvis socials i, sobretot, les dues guerres mundials han liquidat les il·lusions i confiances del canvi de segle. Richard Strauss ha estat testimoni de tot aquest esfondrament. El món romàntic (o postromàntic) on ell va néixer i viure ja no existeix.

Per edat, Strauss es considerava a si mateix retirat, però escriu unes darreres quatre cançons, potser del millor de la història de la música. Es podrien veure com un comiat i, alhora, una reivindicació d’uns ideals romàntics dels quals el compositor sempre s’havia distanciat.

Tria tres poemes de Hermann Hesse (*Primavera, Setembre i A l’anar a dormir*) i un de Joseph von Eichendorff (*El capvespre*) que parlen de la mort propera i de la serena acceptació del final del camí. La música que escriu Strauss té una orquestració exuberant i és d’una inspiració insuperable. Enmig d’aquesta nostàlgia i tristesa, ens mostra una pau i una esperança que no és expressable en paraules, només amb música.

Joan Oller i Cuartero, director general de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

Palau 100 Bach

2014—2015

Thomas Hengelbrock

Missa en Si menor de Bach

DIJOUS, 11.12.14 — 20.30 h

Balthasar Neumann Chor und Ensemble
Thomas Hengelbrock, director

J. S. Bach: *Missa en Si menor, BWV 232*

Preus: 25, 30, 65 i 100 euros

Pierre-Laurent Aimard

Piano

DIJOUS, 15.01.15 — 20.30 h

J. S. Bach: *El clavecí ben temperat, llibre I*

Preus: 20, 25, 30 i 40 euros

Jordi Savall

Passió segons sant Mateu de Bach

DIUMENGE, 15.03.15 — 19.00 h

La Capella Reial de Catalunya
Le Concert des Nations
Jordi Savall, director

J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu, BWV 244*

Preus: 40, 50, 85 i 125 euros

Orquestra Barroca Casa da Música

Andreas Staier

DILLUNS, 01.06.15 — 19.00 h

G. Ph. Telemann: *Suite en Mi m (Tafelmusik)*
J. S. Bach: *Concert per a clavecí en La M BWV, 1055*
J. S. Bach: *Triple Concert, BWV 1044*
G. Ph. Telemann: *Concert per a dues flautes, en Mi m, TWV 52:e1*

Preus: 12, 15, 25 i 30 euros

Abonaments i venda d’entrades

Abona-t’hi a partir de 64 €
Abonament jove amb un 40%
de descompte

Telèfon: 902 442 882
A/e: abonaments@palaumusica.cat;
taquilles@palaumusica.cat

Discografia

G. Mahler: *Lieder eines fahrenden Gesellen*

Thomas Quasthoff, baix baríton. **Wiener Philharmoniker**.
Pierre Boulez, director. Deutsche Grammophon.

Thomas Hampson, baríton. **Wiener Philharmoniker**.
Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

R. Strauss: *Vier letzte Lieder*

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. **Radio-Symphonie-Orchester Berlin**.
George Szell, director. Emi.

Jessye Norman, soprano. **Gewandhausorchester Leipzig**.
Kurt Masur, director. Emi.

Gundula Janowitz, soprano. **Berliner Philharmoniker**.
Herbert von Karajan, director. Deutsche Grammophon.

Renée Fleming, soprano. **Münchner Philharmoniker**.
Christian Thielemann, director. Decca.

Karita Mattila, soprano. **Berliner Philharmoniker**.
Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

G. Mahler: *Simfonia núm. 4, en Sol major*

Miah Persson, soprano. **Budapest Festival Orchestra**.
Iván Fischer, director. Channel Classics.

Christine Schäfer, soprano. **Royal Concertgebouw Orchestra**.
Bernard Haitink, director. RCO Live.

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. **Philharmonia Orchestra**.
Otto Klemperer, director. Emi.

Renée Fleming, soprano. **Berliner Philharmoniker**.
Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

Textos

Richard Strauss

Vier letzte Lieder

Text: Hermann Hesse
Frühling

In dämmrigen Grüften
Träumte ich lang
Von deinen Blumen und blauen Lüften,
Von deinem Duft und Vogelgesang.

Nun liegst du erschlossen
In Gleiß und Zier
Von Licht übergossen
Wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
Du lockest mich zart,
Es zittert durch all meine Glieder
Deine selige Gegenwart.

*(Lied per a soprano i orquestra, op. AV 150/1, RSWV 296/1,
Pontresina, 18 de juliol de 1948)*

Text: Hermann Hesse
September

Der Garten trauert,
Kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schlauert
Still seinem Ende entgegen.

Golden tropft Blatt um Blatt
Nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
In den sterbenden Gartentraum.

Lange noch bei den Rosen
Bleibt er stehen, sehnt sich nach Ruh.
Langsam tut er die großen,
Müde gewordenen Augen zu.

*(Lied per a soprano i orquestra, op. AV 150/2, RSWV 296/2,
Montreux, 20 de setembre de 1948)*

Quatre últimes cançons

Primavera

A la penombra del sepulcre
somniava sovint
els teus arbres i els teus cels blaus,
el teu perfum i els teus cants d'ocells.

Ara estàs davant meu,
resplendent i gloriosa,
inundada de llum
com un miracle.

Em reconeixes,
em saludes cordialment,
i tots els meus membres tremolen
amb la teva sagrada presència.

Setembre

El jardí està trist,
la pluja cau freda damunt les flors.
L'estiu contempla
silenciós la seva fi.

L'or cau de fulla en fulla
des de l'alta acàcia.
L'estiu somriu admirat i llangorós
somniauant moribund al jardí.

S'entreté molt entre les roses,
anhela el repòs.
Lentament va tancant
els ulls grans i fatigats.

Text: Hermann Hesse
Beim Schlafengehen

Nun der Tag mich müd gemacht,
Soll mein sehnliches Verlangen
Freundlich die gestirnte Nacht
Wie ein müdes Kind empfangen.

Hände laßt von allem Tun,
Stirn vergiß du alles Denken,
Alle meine Sinne nun
Wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
Will in freien Flügen schweben,
Um im Zauberkreis der Nacht
Tief und tausendfach zu leben.

(Lied per a soprano i orquestra, op. AV 150/3, RSWV 296/3,
Pontresina, 4 d'agost de 1948)

Text: Joseph von Eichendorff
Im Abendrot

Wir sind durch Not und Freude
Gegangen Hand in Hand,
Vom Wandern ruhn wir beide
Nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
Es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
Nachträumend in den Duft.

Tritt her, und laß sie schwirren,
Bald ist es Schlafenszeit,
Daß wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter stiller Friede!
So tief im Abendrot
Wie sind wir wandermüde –
Ist das etwa der Tod?

(Lied per a soprano i orquestra, op. AV 150/4, RSWV 296/4,
Montreux, 6 de maig de 1948)

A l'anar a dormir

Ara que el dia m'ha cansat,
els meus afanys melangiosos
rebin amicalment la nit estrellada
com un infant fatigat.

Mans, deixeu tota la feina,
front, oblida els teus pensaments,
ara tots els meus sentits
només es volen submergir en el son.

I l'ànima, alliberada,
volarà amb ales lliures,
per viure profundament de mil maneres
en el cercle màgic de la nit.

Al capvespre

Hem caminat, la teva mà en la meva,
entre misèries i alegries,
i ara reposem de la caminada
en la terra silenciosa.

Al voltant declinen les valls,
s'enfosqueix l'atmosfera,
encara s'aixequen dues aloses
pels aires, somniadores.

Vine, i deixa que volin,
aviat serà l'hora de dormir;
que no ens perdem
en aquesta solitud.

Oh, segueix, pau silenciosa
i profunda del capvespre!
Estem cansats de caminar...
És això potser la mort?

Gustav Mahler

Lieder eines fahrenden Gesellen

1.
Wenn mein Schatz Hochzeit macht,
Fröhliche Hochzeit macht,
Hab ich meinen traurigen Tag!
Geh ich in mein Kämmerlein,
Dunkles Kämmerlein!
Weine! Wein' um meinen Schatz,
Um meinen liebe Schatz!

Blümlein blau! Verdorren nicht!
Vöglein süß! Du singst auf grüner Heide:
Ach! wie ist die Welt so schön!
Ziküth! Ziküth! Ziküth!

Singet nicht! Blühet nicht!
Lenz ist ja vorbei!
Alles Singen ist nun aus!
Des Abends, wenn ich schlafen geh',
Denk' ich an mein Leid!
An mein Leide!

2
Ging heut' morgen über's Feld,
Thau noch auf den Gräsern hing,
Sprach zu mir der lust'ge Fink:
Ei, du! Gelt? Guten Morgen! Ei gelt? Du!

Wird's nicht eine schöne Welt?
Schöne Welt? Zink! Zink! Schön und flink!
Wie mir doch die Welt gefällt!

Auch die Glockenblum' am Feld
Hat mir lustig guter Ding',
Mit den Glöckchen, klinge, kling,
Ihren Morgengruß geschellt:
Wird's nicht eine schöne Welt?
Kling, Kling! Schönes Ding! kling, Kling,
Wie mir doch die Welt gefällt! Heiah!

Und da fing im Sonnenschein
Gleich die Welt zu funkeln an;
Alles, Alles, Ton und Farbe gewann
Im Sonnenschein!
Blum' und Vogel, groß und klein!
Guten Tag! Ist's nicht eine schöne Welt?
Ei, du! Gelt? Schöne Welt!

Nun fängt auch mein Glück wohl an?
Nein! Nein! Das ich mein',
mir nimmer blühen kann!

Cançons d'un camarada errant

1.
El dia que es casi el meu tresor,
amb un alegre casament,
serà per a mi un dia molt trist!
Aniré a la meva petita cambra,
a l'obscura cambra!
Ploraré! Ploraré pel meu tresor,
pel meu tresor estimat!

Floretes blaves! No us pansiu!
Dolç ocellet, que cantes en els camps verds:
Ai! Per què és el món tan bell?
Ziquit! Ziquit! Ziquit!

No canteu! No floriu!
La primavera ja ha passat!
Ja s'han acabat les cançons!
Els vespres, quan me'n vaig a dormir,
penso en el meu dolor!
En el meu dolor!

2
He anat aquest matí pel camp,
la rosada encara era damunt de l'herba,
i m'ha dit l'alegre pinsà:
Ep, tu, no és veritat? Bon dia! Ep, no és
veritat, tu?

No és bell aquest món?
Un bell món? Sing, sing! Bell i eixerit?
Com m'agrada aquest món!

També les campànules del camp
m'han saludat contentes,
amb les campanetes, cling, cling,
ressonava la seva salutació matinal:
no és bell aquest món?
Cling, cling! Un bell món! cling, cling,
com m'agrada el món! Visca!

I llavors ha començat a brillar
el sol damunt del món.
Tot, tot, sons i colors,
ha guanyat amb la llum del sol!
Flors i ocells, grans i petits!
Bon dia! No és bell aquest món?
Ep tu, no és veritat? Un bell món!

Començarà ara la meva felicitat?
No, no! No per a mi,
mai més no tornarà a florir!

3

Ich hab' ein glühend Messer,
Ein Messer in meiner Brust,
O weh! Das schneid't so tief
In jede Freud' und jede Lust,
Es schneid't so weh und tief!
Ach, was ist das für ein böser Gast!
Nimmer hält es Ruh' nimmer hält er Rast!
Nicht bei Tag, nicht bei Nacht, wenn ich

[schief!

O weh!

Wenn ich in den Himmel seh',
Seh' ich zwei blaue Augen steh'n!
O weh!
Wenn ich im gelben Felde geh',
Seh' ich von fern das blonde Haar im

[Winde weh'n!

O weh!

Wenn ich aus dem Traum auffahr',
Und höre klingen ihr silbern Lachen,
O weh!
Ich wollt' ich läg' auf der schwarzen Bahr',
Könnt' nimmer die Augen aufmachen!

4.

Die zwei blauen Augen von meinem Schatz,
Die haben mich in die weite Welt geschickt.
Da mußst' ich Abschied nehmen
Vom allerliebsten Platz!
O Augen blau, warum habt ihr mich
angeblickt?
Nun hab' ich ewig Leid und Grämen!

Ich bin ausgegangen in stiller Nacht,
Wohl über die dunkle Heide;
Hat mir niemand Ade gesagt. Ade!
Mein Gesell' war Lieb' und Leide.
Auf der Straße steht ein Lindenbaum,
Da hab' ich zum ersten Mal im Schlaf

[geruht!

Unter dem Lindenbaum!
Der hat seine Blüten über mich geschneit
Da wußt' ich nicht, wie das Leben tut,
War Alles, Alles wieder gut!
Ach! Alles, Lieb' und Leid,
Und Welt, und Traum!

3

Tinc un punyal ardent,
un punyal en el meu pit,
ai de mi! Penetra tan profund
en cada alegria i en cada plaer,
penetra amb tant de mal i tan profund!
Ai, quin hoste més dolent!
Mai no dóna pau, mai no dóna repòs!
Ni de dia, ni de nit, mentre dormo!

Ai de mi!

Quan miro cap al cel,
hi veig brillar dos ulls blaus!
Ai de mi!
Quan vaig pels camps groguencs,
veig uns cabells daurats onejant al vent!

Ai de mi!

Quan em desperto dels meus somnis,
i sento el seu riure argentí,
ai de mi!,
m'agradaria jeure en un negre taüt,
i no poder obrir mai més els ulls!

4.

Els dos ulls blaus del meu tresor
m'han enviat a l'ampli món.
Vaig haver d'acomiar-me
dels meus llocs més estimats!
Oh, ulls blaus, per què em vàreu
mirar?
Ara tindrè penes i aficcions per sempre
més!

He partit en la nit obscura,
en la nit obscura dels foscos camps;
ningú m'ha dit adéu. Adéu!
Els meus companys eren l'amor i el dolor.
Hi ha un til·ler en el camí,
allà he pogut dormir per primera vegada!

A sota del til·ler!
Ha deixat nevar sobre meu les seves flors...
i ja no he sabut el que fa la vida,
tot, tot tornava a ésser bo!
Ai! Tot, amor i penes,
el món i els somnis!

(Cicle de quatre *lieder*, per a veu baixa i orquestra o piano,
desembre de 1883-gener de 1885)

Gustav Mahler: *Simfonia núm. 4, en Sol major*

Das himmlische Leben

(from "Des Knaben Wunderhorn")

Wir genießen die himmlischen Freuden,
Drum thun wir das irdische meiden.
Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht im Himmel!
Lebt alles in sanftester Ruh'.
Wir führen ein englisches Leben,
Sind dennoch ganz lustig daneben;
Wir führen ein englisches Leben,
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen,
Sanct Peter im Himmel sieht zu!

Johannes das Lämmlein auslasset,
Der Metzger Herodes drauf passet.
Wir führen ein geduldig's,
Unschuldig's, geduldig's,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod.
Sanct Lucas den Ochsen tät schlachten
Ohn' einig's Bedenken und Achten.
Der Wein kost' kein Heller
Im himmlischen Keller;
Die Englein, die backen das Brot.

Gut Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten,
Gut' Spargel, Fisolen
Und was wir nur wollen.
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit!
Gut Äpfel, Gut Birn und gut Trauben;
Die Gärtner, die alles erlauben.
Willst Rehbock, willst Hasen,
Auf offener Straßen Sie laufen herbei!
Sollt' ein Fasttag etwa kommen,
Alle Fische gleich mit Freuden
angeschwommen!

Dort läuft schon Sanct Peter Mit Netz
[und mit Köder

Zum himmlischen Weiher hinein.
Sanct Martha die Köchin muß sein.

Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die unsrer verglichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen Zu tanzen sich
[trauen.

La vida celestial

Nosaltres gaudim de la joia celestial,
Per això evitem l'agitació del món.
Cap xivarri terrenal
Se sent al cel!
Tot viu en la calma més dolça!
Menem una vida angelical!
Estem, però, molt alegres, ací!
Menem una vida angelical!
Ballem i saltem,
Saltironem i cantem!
Sant Pere ens contempla en el cell!

Joan deixa anar l'anyellet,
El carnisser Herodes el vigila!
Nosaltres acompanyem el pacient,
L'innocent, el pacient
Anyellet estimat a la mort!
Sant Lluç sacrifica el bou,
Sense vacil·lació, sense consideració,
El vi no costa cap diner
En el celler celestial,
Un angelet pasta el pa.

Bones herbes de tota mena
creixen en el jardí del cel!
Bons espàrrecs, bons fesols,
i tot allò que desitgem!
Plates curulles, preparades per a nosaltres!
Bones pomes, bones peres i bon raïm!
El jardiner té cura que hi hagi de tot!
Cèrvols, llebres, tot el que vulguem,
Corren pel camp obert!
Quan és dia de festa,
Tots els peixos arriben nedant!

Allí corre sant Pere amb la xarxa i l'esquer

Fins al llac celestial.
Santa Maria serà la cuinera!

Cap música no hi ha a la terra,
que es pugui comparar amb la nostra.
Onze mil donzelles gosen ballar!

Sanct Ursula selbst dazu lacht!
Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die unsrer verglichen kann werden.
Cäcilia mit ihren Verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten!
Die englischen Stimmen Ermuntern die
[Sinnen,
Daß alles für Freuden erwacht.

Santa Úrsula també riu feliç.
Cap música no hi ha a la terra
Que es pugui comparar amb la nostra.
Cecília i els seus parents
Són músics d'altíssim rang.
Les veus angelicals alegren els sentits,
Tot desperta a la vida per al nostre gaudi.

Biografies

Budapest Festival Orchestra

Formada fa una trentena d'anys i considerada una de les millors orquestres del món, constitueix una història d'èxit de la vida musical hongaresa, en gran part per la personalitat del director Iván Fischer, un dels fundadors juntament amb Zoltán Kocsis.

La disposició singular amb què l'orquestra treballa permet que les qualitats individuals dels seus músics culminin en una sonoritat orquestral particularment consistent. Els crítics i el públic en reconeixen l'estil captivador, caracteritzat per una gran atenció al detall, pròpia de la música de cambra, juntament amb l'energia que transmet el plaer de fer música junts.

Durant dècades, la BFO ha portat a les sales de concerts d'Hongria les grans estrelles mundials de la interpretació musical, com György Solti (director principal de l'orquestra fins a la seva mort), Yehudi Menuhin, Pinchas Zukerman, Gidon Kremer, Radu Lupu, Sándor Végh, András Schiff i Richard Goode. La BFO actua als centres musicals més importants, com el Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Musikverein de Viena i Concertgebouw d'Amsterdam, i és un convidat habitual de prestigiosos festivals internacionals.

L'orquestra també ha creat un festival propi en col·laboració amb el seu associat estratègic, el Palau de les Arts. Bridging Europe se centra cada any en la cultura d'un país diferent. Les seves famoses maratons musicals dediquen tota una jornada a un mateix compositor. També són en col·laboració amb el Palau de les Arts les audicions concertants d'òperes dirigides per Iván Fischer.

La BFO dedica molta atenció al públic jove. Els infants poden gaudir dels Cocoa Concerts, Tria el Teu Instrument és dedicat als nois de 6 a 14 anys, mentre que els adolescents més grans poden participar en un concurs de vídeo musical. Les sèries Midnight Music per a joves han tingut un èxit rotund. Aquesta temporada s'han introduït nous programes comunitaris, amb concerts gratuïts per tot el país a les sinagogues, esglésies i residències d'ancians.

La BFO ha merescut un nombre impressionant de reconeixements. L'any 2008, crítics musicals de renom internacional la van votar com la novena millor orquestra del món, per davant de conjunts tan prestigiosos com les filharmòniques de Nova York o de Boston. El «New York Magazine» va nomenar la producció de la BFO de *Les noces de Figaro* com el millor dels 10 esdeveniments de música clàssica de la Big Apple del 2013. Els àlbums de l'orquestra han guanyat el Gramophone Award -els Òscar de la música- en dues ocasions, i el seu enregistrament de la *Primera Simfonia* de Mahler va ser nominat per a un Grammy el 2013.

Iván Fischer, director

Fundador i director musical de la Budapest Festival Orchestra (BFO) i director musical de la Konzerthaus i de la Konzerthausorchester de Berlín, també és molt actiu com a compositor. Les seves obres han estat interpretades als Estats Units, Holanda, Bèlgica, Hongria, Alemanya i Àustria. També dirigeix òpera (recentment ha liderat un Cicle Mozart a Budapest i Nova York).

Trenta anys de col·laboració amb la BFO són una de les més grans històries d'èxit de la música clàssica. Les gires internacionals i els enregistraments per a Philips Classics, i més tard per a Chanel Classics, han consolidat la reputació d'Iván Fischer com un dels directors més visionaris i aclamats de tot el món.

A Berlín i a Budapest ha desenvolupat noves modalitats de concert, Cocoa Concerts per al públic infantil, concerts sorpresa en què anuncia el programa des de l'escenari, assaigs adreçats al públic en què dialoga amb l'audiència, concerts multitudinaris a l'aire lliure i concerts escènics que combinen música i teatre. Ha fundat diversos festivals, alguns dedicats a un sol compositor, el Festival Mahler de Budapest, que també constitueix un fòrum per encarregar i presentar noves composicions, i el Bridging Europe Festival.

Com a director convidat ha dirigit les millors orquestres. Ha estat al capdavant de la Filharmònica de Berlín en més de deu ocasions i cada any treballa dues setmanes amb la Royal Concertgebouw Orchestra. També és el convidat de les grans orquestres americanes, com la New York Philharmonic i la Cleveland Orchestra.

Antic director de la Kent Opera i de l'Òpera de Lió i principal director de la National Symphony Orchestra de Washington DC, els seus nombrosos enregistraments han estat distingits amb diversos premis internacionals.

Iván Fischer va estudiar piano, violí, violoncel i composició a Budapest i continuà els estudis a Viena, a la classe de direcció del professor Hans Swarowsky.

És fundador de la Societat Mahler d'Hongria i patró de l'Acadèmia Britànica Kodály. Ha estat premiat amb la Medalla d'Or del President de la República d'Hongria i amb el Crystal Award del Fòrum Econòmic Mundial pels seus serveis a promoure les relacions culturals internacionals. El govern francès el va nomenar Chevalier des Arts et des Lettres. El 2006 va ser honorat amb el Premi Kossuth, la condecoració artística més prestigiosa d'Hongria. És ciutadà honorari de Budapest. El 2011 va rebre el Royal Philharmonic Award i el Dutch Ovation Prize. El 2013 fou nomenat membre honorari de la Royal Academy of Music de Londres.

Miah Persson, soprano

La soprano sueca ha estat reconeguda internacionalment, tant com a recitalista i artista de concert com en l'escena operística. Després d'actuar en el Festival de Salzburg el 2003 amb la Filharmònica de Viena i Pierre Boulez, va fer el debut operístic l'any següent com a Sophie (*Der Rosenkavalier*) sota la direcció de Semyon Bychkov. Va retornar a Salzburg amb gran èxit per interpretar Sifare (*Mitridate*) amb Marc Minkowski. La temporada 2005-06 va ser aclamada al Covent Garden de Londres com a Susanna (*Le nozze di Figaro*) i va cantar Fiordiligi (*Così fan tutte*) al Festival de Glyndebourne el 2006. Més tard va debutar a l'Òpera de San Francisco com a Sophie (*Der Rosenkavalier*), un rol que també va cantar el 2009 en el seu debut al Metropolitan de Nova York.

Amb un repertori que va de Mozart a Britten i Stravinsky, durant la seva intensa carrera ha actuat a les Òperes de París, Viena, Fankfurt i Munic, Metropolitan de Nov York, Festival d'Ais de Provença, Staatsoper de Berlín, Théâtre de la Monnaie de Brussel·les, De Doelen Hall Rotterdam, New Zealand Festival, Théâtre des Champs-Élysées de Paris, Opera du Rhin d'Estrasburg, New National Theatre de Tòquio, Theater an der Wien, i al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

En concert, ha cantat, entre d'altres, amb la Chicago Symphony, Bayerisches Rundfunk de Munic, Accademia Santa Cecilia de Roma, Orquesta Simón Bolívar, Orquestra de la Ràdio Sueca, Philharmonia Orchestra, Los Angeles Philharmonic i BBC Symphony, amb directors importants com René Jacobs, Sir Colin Davis, Vladamir Ashkenazy, Daniel Barenboim, Ivor Bolton, Antonio Pappano, Esa-Pekka Salonen, Pierre Boulez, Iván Fischer, Sir John Eliot Gardiner, Nikolaus Harnoncourt, Philippe Herreweghe, Gustavo Dudamel, Mariss Jansons, Vladimir Jurowski, Daniel Harding, Marc Minkowski...

Tassis Christoyannis, baríton

Nascut a Atenes, va estudiar cant, direcció i composició al Conservatori d'aquesta ciutat. El 1993 va treballar el repertori italià a Cremona amb el gran baríton Aldo Protti. El 1995 va guanyar la primera menció d'honor al Concurs Internacional de Cant Maria Callas.

Entre els rols que va interpretar entre 1995 i 1999 al Teatre d'Òpera d'Atenes figuren Belcore (*L'elisir d'amore*), Don Carlos (*Ernani*), Papageno (*La flauta màgica*), Figaro (*Il barbiere di Siviglia*), Guglielmo (*Così fan tutte*) i el paper protagonista d'*Evgueni Onieguin*.

Des de l'any 2000, com a principal baríton de la Deutsche Oper am Rhein, a Düsseldorf, va encarnar els personatges de Posa (*Don Carlo*), Germont (*La Traviata*) i altres papers importants. Va ser convidat a Hamburg, Torí, Sofia, Mannheim, Estrasburg, l'Òpera Nacional de París i l'Òpera de Virginia. El 2005 va cantar el rol protagonista de *Hamlet* a Düsseldorf i va acabar l'any amb el paper de Figaro (*Il barbiere di Siviglia*) a l'Staatsoper de Berlín. El 2006 va debutar al Théâtre de la Monnaie de Brussel·les com a Germont (*La Traviata*).

El 2009 interpretà els protagonistes d'*Ulisse* i *Pelléas et Mélisande* a Düsseldorf, i els personatges de Ford (*Falstaff*) al Festival de Glyndebourne i Oreste en la represa d'*Andromaque* de Grétry a París i a Brussel·les. El 2010 va cantar *Don Giovanni* a Budapest sota la direcció d'Iván Fischer i el paper d'Oreste (*Andromaque* de Grétry) a Schwetzingen, Montpeller i Nuremberg. Des d'aleshores ha cantat un repertori amplíssim a Frankfurt, Ginebra, París...

L'any 2013 ha interpretat Figaro (*Il barbiere di Siviglia*) a l'Òpera de Viena, Germont (*La Traviata*) a Ginebra i Nantes, Posa (*Don Carlo*) a Frankfurt, Renato (*Un Ballo im Maschera*) a Tours, i *Tfésée* de Gosseg a Lieja i Versailles.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
93 295 72 00

Troba'ns a:

Propers concerts al Palau:

Palau 100 Constel·lació

Sala de Concerts

DIJOUS, 16.10.14 – 20.30 h

Martha Argerich, piano
Gidon Kremer, violí
Kremerata Baltica

L. van Beethoven: *Rondo a capriccio op. 129*
L. van Beethoven: *Concert per a piano núm. 2, op. 19*
B. Bartók: *Divertimento per a cordes*
W. A. Mozart: *Concert per a flauta i arpa KV 299*

Preus: 20, 40, 50, 85 i 125 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DILLUNS, 20.10.14 – 20.30 h

Leonidas Kavakos, violí
Yuja Wang, piano

J. Brahms: *Sonata per a violí i piano núm. 1*
J. Brahms: *Sonata per a violí i piano núm. 2*
J. Brahms: *Sonata per a violí i piano núm. 3*

Preus: 12, 15, 25, 50 i 80 euros

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIMARTS, 04.11.14 – 20.30 h

Daniil Trifonov, piano

J. S. Bach: *Fantasia i fuga, en Sol menor, BWV 542*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 31, en La b major, op. 110*
F. Liszt: *Études d'exécution transcendante, S. 139*

Preus: 30 i 40 euros

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DIMARTS, 06.11.14 – 20.30 h

Isabelle Faust, violí
Jean-Guihen Queyras, violoncel
Alexander Melnikov, piano

R. Schumann: *Trio per a piano núm. 1*
R. Schumann: *Trio per a piano núm. 2*
R. Schumann: *Trio per a piano núm. 3*

Preus: 25 i 30 euros